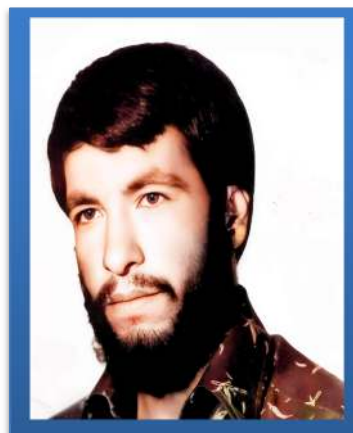

نام: عبدالله
 نام خانوادگی: جمالی
 نام پدر: حسین
 تاریخ تولد: ۱۳۳۹/۲/۶
 محل تولد: قهدریجان
 تحصیلات: ششم ابتدایی
 وضعیت تأهل: متأهل ۳ فرزند
 تاریخ عضویت:
 مسئولیت: فرمانده گردان در تیپ سنندج
 تاریخ شهادت: ۱۳۶۵/۶/۲۶
 محل شهادت: دوشان سنندج
 نحوه شهادت: کمین ضدانقلاب
 محل دفن: گلزار شهدای قهدریجان

عبدالله سال ۱۳۳۹ در قهدریجان اصفهان به دنیا آمد.
 تحصیلاتش را تا پایان ابتدایی ادامه داد. بعد از آن
 مشغول کشاورزی شد تا کمک حال پدر باشد.

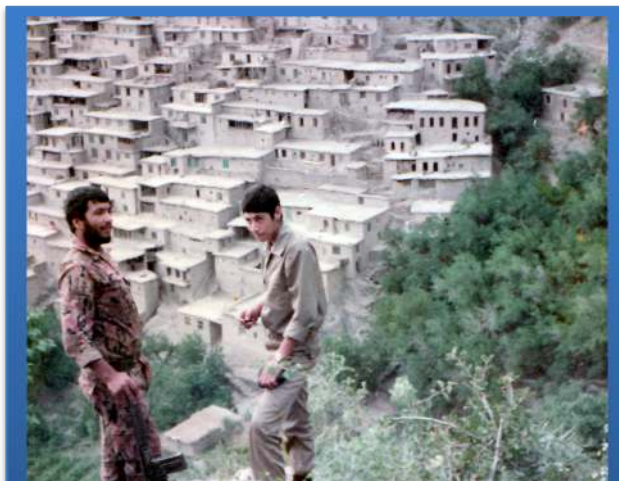
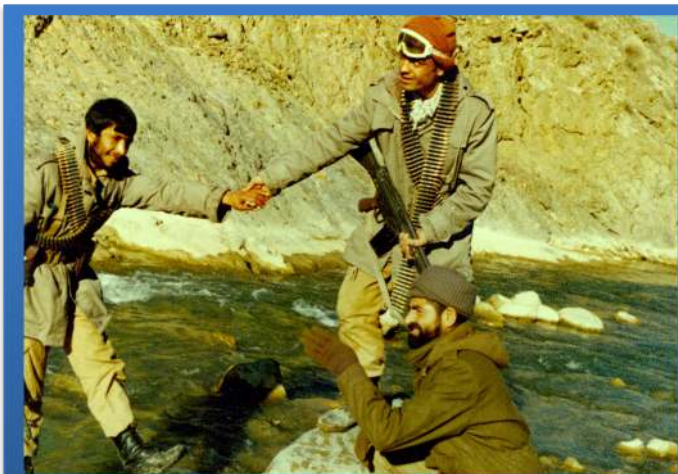
ورزشکار بود و اوقات فراغتش را صرف تفریحات سالم می کرد.

سال ۱۳۵۰ وارد فعالیتهای سیاسی شد؛ اعلامیه های امام را در تظاهرات بین مردم توزیع می کرد و علیه رژیم روی دیوار شعار می نوشت. یک بار هم توسط ساواک دستگیر شد. بعد از آزادی، اصفهان را ترک کرد و برای ادامه مبارزه به تهران رفت.

بعد از پیروزی انقلاب در کمیته انقلاب اسلامی مشغول خدمت شد. سال ۱۳۵۸ بعد از یک دوره آموزشی فشرده راهی کردستان شد و شش سال پیاپی آنجا ماند.

در این سال‌ها با عناوین مختلف مثل فرماندهی پایگاه، گروهان و محور خدمت کرد. شجاعت، هوش و ذکاوت سرشارش باعث شد، مسئولیت گردان امام حسین (علیه السلام) که مناطق پیرامون محور مواصلاتی سنندج - کامیاران را شامل می‌شد، به عهده او بگذارند.

سال ۱۳۶۵ برای زیارت خانه خدا به مکه رفت و به گفته
دوستانش در طواف خانه دوست از خدا طلب وصال و
شهادت کرد.

تیزبینی و درایت عبدالله باعث تکمیل طرح‌های عملیاتی فرماندهان بود و الحق در جهت منزوی کردن ضدانقلاب و خدمت به مردم تلاش زیادی کرد.

بعد از حاجی شدنش، تلاش‌هایش در مبارزه با ضدانقلاب در منطقه رنگ و بوی دیگری گرفته بود. انگار اصلاً خسته نمی‌شد. چند برابر قبل فعالیت می‌کرد و لحظه‌ای آرام و قرار نداشت.

شبانگاه ۲۶ شهریورماه ۱۳۶۵ وقتی از سرکشی و بازدید منطقه تحت فرماندهی اش به مرکز استقرار گردان بر می گشت، به کمین ضدانقلاب افتاد و بر اثر اصابت گلوله ضدانقلاب به شهادت رسید.

